

Nr 24.

Av herr **Borggren**, om återbetalande till Ängelholms stad av vissa staden felaktigt påförda utskylder.

Enligt 5 § 2 mom. i kungliga förordningen om inkomst- och förmögenhetsskatt den 28 oktober 1910 erlägger kommun ej skatt för inkomst.

Ej desto mindre påfördes Ängelholms stads elektricitetsverk skatt till kronan under år 1921 med 2,149: 83 kronor och under år 1922 med 7,393: 92 kronor ävensom för nämnda år kommunal progressivskatt och utjämningsmedel med respektive 78: 30 kronor och 446: 43 kronor.

Då den sålunda påförda skatten blev erlagd först efter det den tid gått till ända, inom vilken oriktigt gulden restitutionvis kan återbekommas, upptäcktes misstaget med debiteringen.

Å stadens vägnar har dess drätselkammare sökt återbekomma de erlagda beloppen.

Taxeringsnämndens ordförande, som hörts över stadens ansökan, har erkänt, att taxeringen berott helt på missuppfattning av skatteförordningens bestämmelser.

Efter hörande av kronans ombud, som framhållit, att staden underlåtit, att inom föreskriven tid och i vederbörlig ordning anföra besvär över de gångna taxeringarna samt på dessa grunder avstyrkt bifall till ansökningen, har kammarrätten likaledes avstyrkt bifall till ansökningen.

För närvarande vilar stadens ansökan hos Kungl. Maj:t. Enligt vad som under hand inhämtats, finnes ingen utsikt att hos Konungen vinna bifall till ansökningen.

Ingen tvekan föreligger, att debiteringen varit oriktig. I god tro har skatten blivit erlagd. Hade föreskriven tid för restitutionens sökande iakttagits, hade staden återbekommit de guldna beloppen. Formella skäl hava dock lagt hinder i vägen.

Jag tillåter mig nu hemställa, då för Ängelholms stad de erlagda beloppen ingalunda sakna betydelse, utan tvärtom, medan för staten beloppen få anses ringa,

att riksdagen måtte förklara,

att staden Ängelholm återbekommer från statsverket de sålunda erlagda beloppen tillhoppa 10,068: 52 kronor.

Stockholm den 17 januari 1927.

Lars Borggren.

